

نهڻي ...

خه ليل دوهوڙي
(سوئڊ)

نه بهس کچکين گوندي، خهون ب بهڙن و چاقين خالدي ڦه دديتن، بهلکو؛ ڙن ڙي د هزر و خه يالا وي ده، درازان. فاتويين ڙي، ل گه لک ده ليشه و جهان، په سنځي خوهشکي و رهوشتين وي يين بلند ددا. جارنا ڙي، که لا نه شقي لي ددا و نه چار دکر کو، ڙ نه شويين ره بيڙه:

"کچي ڦي خالدي دلي من هلانند و پر جارن ميتقاني خهونين منه."

هر چند نه شويين مه بهستا وي دزاني، لي ديسان خوه تينه گه هاند و سهري خوه هه ڙاند:

"وي ... ره به نني فاتو، کير خالدي؟"

"کچي ديني، ما چند خالدين سپههي و کلي چاقان، د گوندي مه ده هه نه. خالدي جيرانني مه."

"چيلا ټاقس! تو خوه دان ميڙي و دو زارو کين ته ڙي هه نه. قهي تو شهرم ناکي!"

"نه ڦين شهرمي نزانه. کچي باوهر بکه، پر جارن، ده ما نه ز دگهل حه سوي جوت ديم، هزر و خه يالا من هه ل جهم خالدي يه و ڙ من ڦه، نه وه من همبيز دکه. ترسا من ڙي نه وه، ده ما ل من خوهش تي، ڙ نشکافه هه وار بکم: "ټاخ خالدي".

يا راست ڙي نه و بوو. گه لک ڙنکين گوندي دکه تنه رهوشا فاتويين، لي دترسان به حس بکن.

خالدي، چند خورته کي خوهشک و لهه ڦهاتي بوو، هند ڙي خوه دان هه لوڙستين جاميرانه بوو. له وره وي ده ستي خوه دريڙي کيڙان کچي کريا، دا به کسه ب ميڙکنا وي، قابل بيا.

ل داويين، وي ڙي وهک پرائيا خورتيين گوندي، کچهک ڙ خوه ره خاست. گوڦه ند و شاهيهک مه زن ڙ بو هاته کرن. هر چند ڙنکا وي، خوهشک و ب دلي بوو، چ گرفتاري د ناقبه را وان ده نه بوون و د به ختيا ريهک به رفره ده بوون، لي ديسان، مالباتا وي و خه لکي گوندي ڙيانا وي تيکدا بوون و چ خوهشي تي ده نه هيلابوون. هر روڙ ديا وي ڙي ره دگو:

"لاوي من. سمبيلزه ري من. نه ڦه چند سالن کو ته ڙن ټيناي و چ زارو کين ته چينه بوون. ما ڙن ل دنني نه مابينه! دا يه کي ڙ ته ره بينين. قورټانا ته ڙي ري دده. تو چرا خوه بيدهنگ دکي؟"

لین وی ژ دیا خوه و خه لکئی دن ژئی ره دگۆت:

"هیشتان زوویه. پاشی دهردی دو ژنا ژئی گرانه. ئەم دئی ب هیشیا خودی قه هیلین."

نه مالبات و نه ژئی گوندی ب قئی چهندی رازی دبوون. بهردهوام سینگی وی دگرتن و پر جارار، دیا وی په یشتین نه خوهش ژئی، ژئی ره دگۆت:

"ما دبه تو ئیجاخ کۆر بی! ئەف برا، پسمام و مروقتین ته ب زارۆکن، تهنج ته خوه بهردایه عهردی و شر کریه! ما قه ی ژیکورتا ژنا ته، نقشتییهک ژ ته ره چن کریه؟"

قان تهحن و په یقان، کارهکی مهزن ل سهر وی کر و نه چار بوو ژ ژنکا خوه ره بیژه:

"نامینایین. تور هوشی دبینی و ئەز ناخازم چ ژنا ل سهر ته بینم. لی مهسه له د دەست من ده نینه."

ئەو دزانه کو، چ ژ دەستین وی نایین! ئەو نکاره ل دژ قئی چهندی راوهسته، ئەمازه ئەگەر بههانه ژئی هه به. ئەو نکاره ژ میړی خوه ره بیژه: "دبه سهدهم ژ ته به. قه ی بیستا وه زه لاما ههر ل سهر مه که تیه؟" لهوره روئدکین وی ل سهر سیرهتا هاتنه خاری و ب دلەکی شکهستی بهرسف دا:

"جامیرو! مالباتا ته زارۆکان دخازن. من ژئی نه شیا به، ژ وان ره پهیدا بکم. هه ما خودی چهوا هه زکریه، دئی وهسا به."

چهند مهه ب سهر ده چوون. ژئی ره کچهک پهیدا کرن و دیسان ب کیتف و شاهه قه گوهازتن.

هندهک سال دهر بازبوون. وی ژئی مینا یا بهری چ زارۆک نه بوون.

یا بهری دلخوهش و یا نوو پۆسییده و خه مگین. لی ههردووان ژئی بها و سهنگا خوه ل جهم خالدی هه بوو. چنکو وی باوری هه بوو کو، هه میان زارۆک دقتین. نه بهس وان، بهلکو گه لهک ژنکین گوندی دخازن، ب کیمی به ژئی، ههر یهکی زارۆکهک ژ خالدی دهلال هه به. ههر ژ بهر هندئی ژئی، ده ما خالدی ل ناڤ دهحلی گیا ددوری، فاتوی خوه گه هاندی و ب لیڤا وی قه ما:

"ئەز ب قوربانان ته بم. ئەز گۆری ناخا بن پیتلاقا ته بم. بهس جار هکی د گهل من بنقه و بلا من زارۆکهک ژ ته هه به. نه خو ئەز دئی شیت و دین بم. تنی جار هکی. خودیو! تنی جار هکی."

هندی خالدی کر و نه کر، وی بیهنا وی بهرنه دا. فاتوژی خوهشک و کماخ تهژی بوو. لاشی وی سپی و مه مکان مهیدانا سینگی وی داگرتی بوو. ئەو ژئی خۆرت و خوینگهرم بوو. که لا میرانیی لی دا و فاتو د ناڤ گیای ده، قولپاند. ده ما خالد سست بووی، فاتوی بیهناکه دریز هه لکیشا و:

"خودیو! چ خوهش بوو. "گۆت."

ههر چهند لاوکی فاتوی، بی کو پشتی هینگی بووی، کریت و مینا بابی خوه ره شنه سمهر بوو، لی وی بهردهوام دگۆت:

"ئەقە خالدی من یی بچوکه. ئەقە کلی چاقین منه. ئەقە ژیان و هه بوونا منه.

نیفرۆیه کی، مامۆسته یی گوندی خالد د رییبا مزگه فتی ده دیت. سلاڤ ژئی وهرگرت و پرسیارا رهوش و کاودانین وی کر:

"ئەری برایی خالد، ما هیشتان ته ژ بو گرفتاریا خوه چ نه کریه؟ ما قه ی ته خوه نیشا دکتوره کی نه دایه!؟"

"مامۆستا هیشتان خودی چهز نه کریه."

"ئامهنا بللا. لی تو دکاری بچیه دهف دکتوره کی و ل رهوشا خوه و یا ژنکین خوه ژئی بهرسی."

"چهوان مامۆستا! ما قه ی تو دشیی ئالیکاریا من بکی؟ ئەز دخوازم خوه نیشانی دکتوره کی بدم."

"به لی؛ پر باشه. هه ما روژ هکی د گهل من وهره باژاری و دکتورین بسپۆر و زیرهک ژئی هه نه."

پشتی چهند روژهکان، خالدی کارئی خوه کر و دگهل مامۆستای، قه ستا باژاری کر.

پشتی دکتوری، پرۆڤ و قه کۆلین ل سهر رهوشا وی کرین . ب ئاماده بوونا مامۆستای، ژئی ره گۆت:

"براؤ! مخابن سهدهم ژ ته یه و تو نکاری زارۆکان چیکئی!"

"تو خودی کی مامۆستا! ژ دکتوری ره بیژه بلا باش ته ماشای کاخهز و رهوشا من بکه. نه کو خه لت و سههوه به. ئەز مروقه کی ساخه مم و چ نه خوهشی و دهر دین من ژئی نیان."

"به لی؛ تو ساخه می. لی سهدهم ژ ته یه و چ زهحه تئ بو خوه و مالی چن نه که. چ چاره ژئی نیان. ئەقە چهز کرنا خودی یه و ته باوهری یی هه به."

خالد ب دلئی شکهستی قه گه ریا گوندی . ههر چهند نه دقتیا دلته نگیا خوه خوبا بکه ژئی، لی دیسان د خه م، هزر و خه یالان ده وندا بیوو.

دیسان مالبات ل دۆر زفرین و پیلانا ژنه کی ژئی ره دهینان. لی ئەو رهوشا خوه ژ هه می که سی باشتر دزانه. لی چهوان ژ ژنکان و مالباتن ره بیژه. خوبایه ئەو دئی نکاره سهری خوه د ناڤ گوندیان ده راکه و دئی ب کیماسی ته ماشای وی بکن. که سی ئەف کاره نه کریه و نابه قئی راستیی خوبا بکه.

"نه خیر، ئەز قئی نهیینی ئاشکه را ناکم و دئی ژنه کا دی ژئی ئینم."

مروقتین وی دوور پیچ کرن و ژنه کا دی ژئی، ژئی ره نانین. وی ژئی ب دلئی شکهستی و ب بیدهنگی، ژیان دگهل ههر سی ژنکین خوه دبووراند. لی نه مروقتین وی، نه ههر سی ژنکین وی بین ره بهن و ئیخسیر و نه ژئی فاتویا خالدی بچووک مهزن دکر، دزانین کو، خالدی مهزن نکاره زارۆکان چیکه. ب تنی مامۆستای گوندی، ئەو نهیینه دزانی. وی ژئی د کورانتیا دلئی خوه ده قه شار تیبوو...